

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί

Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού – Α΄ Περίοδος

Μακρυνίτσα 2026

Ύμνος της ομάδας «Γενέθλιο»

Οκτώ του Σεπτέμβρη χαράζει
σαν, κάτι, στον κόσμο αρχίζει ν'
αλλάζει
φωτίζει η νύχτα με ένα Φως
την λένε Μαρία!

Γιατί, το καλό σε γυρεύει
στον ήλιο ανθίζει, δεν σπρώχνει
ν' ανέβει
στην πίστη που ζούμε μόνο οι
ταπεινοί
χαράζουν την πορεία!

Με τα γενέθλιά Της
ήρθε χαμόγελο στα γηρατειά
της Άννας γέμισε η αγκαλιά
πόσο περίμενε, που για τη
«δύση» της πήγαινε!

Και με την Παναγιά μας
ήρθε, και πάλι η ελπίδα για εμάς
και η μεσίτρια
η οδηγήτρια προς το φως στην
αγκαλιά της ο Χριστός
να ζήσει ο κόσμος ο «μικρός»!

Από μια σταλίτσα παιδάκι,
θα μπει στον ναό σαν μικρό
σπουργιτάκι
Και βήμα το βήμα θα γίνει
αγκαλιά
τον κόσμο χωράει!

Θα ζει σιωπηλά κάθε θαύμα
κι ακόμα η ψυχή της θα ζήσει το
τραύμα
μάτια με δάκρυα για τον Χριστό
μας
που τόσο αγαπάει!

Με τα γενέθλιά Της
ήρθε χαμόγελο στα γηρατειά
της Άννας γέμισε η αγκαλιά
πόσο περίμενε, που για τη
«δύση» της πήγαινε!

Και με την Παναγιά μας
ήρθε, και πάλι η ελπίδα για εμάς
και η μεσίτρια
η οδηγήτρια προς το φως στην
αγκαλιά της ο Χριστός
να ζήσει ο κόσμος ο «μικρός»!

Ύμνος της ομάδας «Σταύρωση»

Κρατούσε η μάνα μου το χέρι μου
να μη φωνάξεις τώρα αστέρι μου,
όμως εμένα, ετούτη η βουή
πως μου θυμίζει αυτή την Κυριακή
πάνω στα δέντρα όλοι μας, μικροί
με τους μεγάλους κάναμε γιορτή.

Βάγια και μυρτιές ακόμα είναι στο δρόμο κάτω
και κανείς δε λέει ζήτω από χαρά
άλλοι ήταν την Κυριακή πως θα ' ναι το Σαββάτο
όλοι ετούτοι κι ο Χριστός, πρώτος στη σειρά...
Πρώτος στη σειρά!

Σκούντα και σπρώξε είμαι και μικρός
έφτασα εκεί που ήταν ο Χριστός
γύρω φωνές δεν λένε “Ωσαννά”
ένα Σταυρό στον ώμο κουβαλά
έναν μονάχα βλέπω βοηθό
σ' αυτόν να μοιάζω θέλω και εγώ.

Βάγια και μυρτιές ακόμα είναι στον δρόμο κάτω
και κανείς δεν λέει ζήτω από χαρά
άλλοι ήταν την Κυριακή πως θα ' ναι το Σαββάτο
όλοι ετούτοι κι ο Χριστός...
που θα αναστηθεί...
Θα αναστηθεί!

Ύμνος της ομάδας «Χριστούγεννα»

Ένα Φως που να οδηγεί, σε χαρά σε τρανή γιορτή,
έλα πες... το 'χεις στο μυαλό, μια γιορτή τον Δεκέμβριο!

Πώς μαζεύει ο Θεός μου απ' τα πέρατα του κόσμου
Μάγους και βοσκούς και αστέρι ποιος να ξέρει!

Όταν ο Θεός το θέλει, με το Άγιο Του το χέρι
και Χριστούγεννα γιορτάζει και Ανάσταση μαζί τα δυο μαζί!

Ένα Φως που να οδηγεί, σε χαρά σε τρανή γιορτή,
έλα πες... το 'χεις στο μυαλό, μια γιορτή τον Δεκέμβριο!

Απ' τη γέννηση αν κοιτάξεις, τίποτα δε θες ν' αλλάξεις
όλη η πλάση στην εικόνα μαζεμένη!

Να γινόμεν ένα «κάτι» , ένα χόρτο από δεμάτι
να μη χάσω ούτε στιγμούλα που ο Χριστός ήρθε στη γη
να γεννηθεί!

(Ναι) Όταν ο Θεός το θέλει...

Ύμνος της ομάδας «Γάμος της Κανά»

Το μυστήριο αυτό είναι μέγα
η αγάπη είναι η οδός
στέφανα που μοιάζουν στέμμα
αν είσαι εσύ οδηγός

Από εσένα ξεκινάει
η χαρά και ξεπηδάει

Το θαύμα σαν φως ξεχύνεται
νερό που γίνεται κρασί
Η μάνα η αρχή του γίνεται
κρασί που φέρνει τη ζωή..... που φέρνει ζωή

Μεσ' τη σιωπή σου Παναγία μου
για μένα πάλι αγωνιάς
δίνεις τόπο στη χαρά μου
για μένα πάντα ξαγρυπνάς

Στην Κανά η χαρά διψάει
πρώτο θαύμα, ξεδιψάει

Το θαύμα σαν φως ξεχύνεται
νερό που γίνεται κρασί
Η μάνα η αρχή του γίνεται
κρασί που φέρνει τη ζωή..... που φέρνει ζωή

Ύμνος της ομάδας «Σύλληψη»

Είναι καημός, είναι λυγμός
Και ο πόνος είναι οδυνηρός
Είναι κρυφή πληγή που
αιμορραγεί
Να μην ακούσεις μια καρδιά
Μια μικρούλα, τόση δα
Με το δικό σου ήχο να χτυπά

Μα όταν η πίστη είναι φωτιά
Η προσευχή σαν πυρκαγιά
Ο ουρανός λύνει τη σιωπή
Το θαύμα, μ' ένα θαύμα αρχή
Και από της "γης" θα βγεις
Εσύ
Στα σπλάχνα της η Μάνα της
Ζωής

Μέσα στα μάτια σου η γαλήνη
Η αγάπη σου ουρανό με ντύνει
Το όνομά σου Παναγιά
Στα χείλη, στην καρδιά

Ταπείνωση και σιωπή
Επιμονή και υπομονή
Τη ρίζα της ψυχής τους
ακουμπούν

Τα λόγια του Ιωακείμ απλά
"Ελέησον" Άννα απ' την
καρδιά
Η προσευχή γεννά την
Παναγιά

Μέσα στα μάτια σου η γαλήνη
Η αγάπη σου ουρανό με ντύνει
Το όνομά σου Παναγιά
Στα χείλη, στην καρδιά

Κι αν η ζωή τους έδυσε
Η αγκαλιά τους γέμισε
Ο σπόρος τους η πύλη του
ουρανού
Γεννούν αστέρι φωτεινό
Γεννά τον ίδιο το Θεό
Η Μάνα Του, η μάνα του
πιστού

Μέσα στα μάτια σου η γαλήνη
Η αγάπη σου ουρανό με ντύνει
Το όνομά σου Παναγιά
Στα χείλη, στην καρδιά

Ύμνος της ομάδας «Υπαπαντή»

Ένας γεροντάκος στον ναό
το όνομα του Συμεών
δεν είχε κάτι να προσφέρει, από καιρό!

Κόσμος που περνούσε, ήταν πολύς
αλλά, «ξεχωριστός» κανείς
και συλλογιέται σιωπηλά...
...-Λες να 'χει περάσει ο Χριστός;
-Θα 'χα καταλάβει, απ' το Φως!

Μάτι δεν θα κλείσω
θα 'μαι εδώ κι όλο την πόρτα θα κοιτώ
αν δεν συναντήσω τον Σωτήρα μου
δεν φεύγω από 'δω!...
Εμένα Άγγελος μου το 'πε, αλήθεια θα 'ναι
όσοι πιστεύουν, περιμένουν κι αγαπάνε! (δισ)

Χάραξε η μέρα κι η γιορτή
για τον Χριστό Υπαπαντή
κι ο Συμεών
άνοιξε τα χέρια σαν φτερά
κι έχει επιτέλους αγκαλιά τον Ουρανό!
Έτσι κάνει πάντα ο Χριστός,
έτσι στη ζωή μας δίνει Φως!

Ύμνος της ομάδας «Εισόδια»

Πίστη, υπομονή και προσευχή
Τη στολίζουν , γίνονται προικιά της
Απ' την Άννα και τον Ιωακείμ
Χαρισμένη στο Θεό η ομορφιά της
Και σεμνή κι αγέρωχη, υπέροχη
Θεοτόκος ένδοξη
Κεχαριτωμένη, των Αγγέλων η χαρά!

Στο Ναό Του
Η ομορφιά του Κόσμου
Εισοδεύεται
Δεν ξοδεύεται
Στον Ουρανό πορεύεται
Στο Ναό Του
Η ελπίδα του Ανθρώπου
Ανασταίνεται
Η φύση όλη ευφραίνεται
Μαζί Της εισοδεύεται!

Όλη στον Θεό από παιδί
Με υπακοή που ξέρει να ρισκάρει.
Τάμα των γονιών, κι απαντοχή
Των βροτών, των Ορθοδόξων τ' αγκωνάρι!
Των Παρθένων καύχημα κι αγλάϊσμα
Των μητέρων το απαύγασμα
Το δικό μας δώρο για το σχέδιο του Θεού

Στο Ναό Του...

Στην κόγχη εκεί στέκεις ψηλά
η πιο γλυκιά κι η πιο πλατιά η αγκαλιά
Βυζαντινή είσαι ζωγραφιά, πάντων χαρά
Μας εισοδεύεις όλους στα αληθινά!

Ύμνος της ομάδας «Ευαγγελισμός»

Μ' έναν ύμνο εσύ, σαν το Άξιον εστί
Τη χαρά σου μιλάς στου Θεού το αυτί!
Μ' έναν ύμνο κι εμείς λίγο πιο παιδικό
Στέλνουμε ευχαριστώ, το δικό μας

Παναγιά μου γλυκιά στην εικόνα στην εικόνα σου μπρος
Δεν υπάρχει μικρός που να μη τον νοιαστείς

Πως κρατάς αγκαλιά Τον «μικρό» που βαστά με ένα χέρι τη γη... Τον
Χριστό μας

Για μας ο Θεός που κατεβαίνει
Ο Μέγας, για μας, πως μικραίνει
Ευαγγελισμός στη Παναγιά μας
Για εσάς είμαι εδώ, τα παιδιά μου (δισ)

Τη μεγάλη χαρά ακουμπάει στη γη
Με του αγγέλου φτερά όπως στ' Άξιον εστί
Κι από αυτή τη στιγμή τη γλυκιά Παναγιά
Σκέπη θα 'χει ο πιστός στη ζωή του

Θα της γράφει καημούς και πολλές προσευχές
Θα μιλάνε γι' Αυτήν όλες οι γενεές
Κι όπως πάντα κρατά το μικρό της παιδί
Θα μιλάει για εμάς στο αυτί Του...

Ύμνος της ομάδας «Ανάσταση»

Όσο ο κόσμος διψάει για ένα εύκολο θαύμα...
μια ανάσταση κούφια, ξένη απ' το Γογοθά,
Μάνα η Παναγία ας στο πει και σε σένα
ποια Ανάσταση μόνο χαρίζει χαρά!

Όσο ο πόνος δεν μένει δειλός
τόσο ο φόβος φοβάται το Φώς...
κι έτσι πριν να χαράξει μαζί το τόλμησαν...
Πρώτα η Μάνα, τον Γιό της να δει
που απ' τον Τάφο γεννάει Ζωή,
Μυροφόρες που Ανάσταση πρώτες “μυρίσαν”!

Όσο ο κόσμος διψάει για ένα εύκολο θαύμα...

Αν ο βράχος σου μοιάζει βαρύς
στο σκοτάδι μην πας να κρυφτείς
να θυμάσαι μαζί είμαστε Εκκλησία!
Κι από τούτο το Άξιον Εστί
που με ιδρώτα έχει "αναστηθεί"
έχεις παρηγοριά πάντα την Παναγία!

Όσο ο κόσμος διψάει για ένα εύκολο θαύμα...

Ύμνος της ομάδας «Κοίμηση»

Γλυκιά μου Παναγιά, Σκέπη ... Μάνα
του Αυγούστου η χαρά, είσαι Εσύ
Η Κοίμηση Σου φως, σαν να «δύει»
χωρίς, καμιά φορά, να'χει σβηστεί.

Δεν υπάρχει ετούτη η Κοίμηση
η Μητέρα του Θεού
μέχρι τώρα αγρυπνά, στο πλάι κάθε Της παιδιού.
Αφουγκράζεται το δάκρυ, τη φωνή και τη σιωπή.
Οι Άγιοι μας όταν λείπουν, είναι δίπλα πιο
πολύ... μεσ' τη ζωή.

Γλυκιά μου Παναγιά, Σκέπη ... Μάνα
του Αυγούστου η χαρά, είσαι Εσύ.

Παράκληση για' σας, που τώρα ακούτε
χατήρι των παιδιών σας, πάλι που ζητούν.
Η λέξη «Παναγιά» να' ναι στα χείλη,
αν, έχουν της καρδιάς, κάτι να Της πουν...

Δεν υπάρχει ...
Γλυκιά μου Παναγία ...

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών: «Αγία Σκέπη»

Είναι μια αρχή χωρίς άκρη
ούτε το τέλος γνωρίζει,
με τέτοια αγάπη μας βλέπει ο Χριστός,
είναι Πατέρας αληθινός.

Μπορεί να φεύγει απ' τον κόσμο
μα μόνο δεν τον ξεχνάει.
Πανάγιο βλέμμα αφήνει στη γη
Μητέρα πάντων μοναδική.

Σκεπάζει γη κι ουρανό
ανθρώπους κι όλη την πλάση,
έχει προσφέρει στον κόσμο αυτό
του κόσμου όλου τον Πλάστη.
Ανοίγει δρόμο στη γη
αφού για μας μεσιτεύει
να δούμε ό,τι ο Θεός ποθεί
κι απ' τον καθένα γυρεύει.

Εσύ είσαι «Σκέπη του Κόσμου»
και Πλατυτέρα νεφέλης,
η ευλογία κοντά σου βροχή
πόσο το θέλω να θέλεις!

Σκεπάζει γη κι ουρανό...

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φαμελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

